

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

המאכלר ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחם וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל-ל
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-

facinoris
membr
ejus, in 12
discissa par-
tes, per 12
tribus di-
mittit.

ויצאו כל בני כ א

לכם עליה עזו ודברו:
ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר
שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ויתצבו פנות
כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע

Cap. XX.
Quod ubi
omnibus
comper-
tum, unde-
cim reliqua
tribus pu-
blicum con-
ventum in-
dicunt.

מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו בני
בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל

דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן

באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו ה
עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו

ותמת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה
נחלת ישראל כי עשומה ונבלה בישראל: הנדה

כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם
כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא

נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכה ו

שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרכבה לקחת צדה
לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר

עשה בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר
כאיש אחד חברים: וישלחו שבטי

Reos istius
sceleris à
Benjamini-
tis sibi tradi
petunt: &
in conti-
nues bel-
lum decernunt.

הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את האנשים
בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה

מישראל ולא אבו: בנימן לשמע בקול אחיהם
בני

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני קרי ולא כתיב

בני ישראל :

14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעות לצאת
 טו למלחמה עם בני ישראל : ויתפקדו בני בנימן ביום
 ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב
 לבר מי שבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור :
 16 מכלו העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד מינו
 כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :

17 ואיש ישראל התפקדו לבר מבנימן
 ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש
 18 מלחמה : ויקמו ועלו בית אל ושאלו באלהים ויאמרו
 בני ישראל מייעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני
 19 בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל
 כ בבקר ויחנו על הגבעה : ויצא איש ישראל למלחמה
 עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל

*Sed duobus
praelis ma-
le pugna-
tum.*

21 הגבעה : ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל
 22 ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה : ויתחזק
 העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר
 23 ערכו שם ביום הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו
 לפני יהוה עד הערב ושאלו ביהוה לאמר האוסף
 לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו
 24 אליו : ויקרבו בני ישראל אל בני

כה בנימן ביום השני : ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה
 ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף
 26 איש ארצה כל אלה שלפי חרב : ויעלו כל בני
 ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו ושבו שם לפני
 יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות
 27 ושלמים לפני יהוה : ושאלו בני ישראל ביהוה ושם
 28 ארון ברית האלהים בימים ההם : ופינחס בן אלעזר

*Itaque ad
Dominum
placandum*

בן

בן־אֶהֱרֹן עִמָּדוֹ לִפְנֵי בְיָמֵי הַהֵם לֵאמֹר הַאֲוֹסֶף עוֹד
 לְצֵאת לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְנִימָן אֲחִי אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר
 יְהוָה עָלוּ כִּי־מָחָר אֶתְנַנּוּ בִיָּדְךָ: וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים ²⁹
 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְ
 אֵל־הַגִּבְעָה סָבִיב: ³⁰
 אֶל־בְּנֵי־בְנִימָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְכוּ אֶל־הַגִּבְעָה
 כַּפְּעַם בַּפְּעַם: וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בְנִימָן לִקְרֹאת הָעָם הַנִּתְקָו ³¹
 מִן־הָעִיר וַיְחַלּוּ לְהַכּוֹת מֵהָעַם חֲלָלִים כַּפְּעַם בַּפְּעַם ^{הל' דגושה}
 בְּמַסְלוֹת אֲשֶׁר־אָחַת עֵלָה בִּירֵת־אֵל וְאָחַת גִּבְעָתָה
 בְּשָׂדֵה כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־בְנִימָן ³²
 נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָרָאֲשֵׁנָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה
 וַנִּתְקַנּוּהוּ מִן־הָעִיר אֶל־הַמַּסְלוֹת: וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל ³³
 קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְכוּ בְּכַעַל תַּמָּר וְאָרַב יִשְׂרָאֵל מִנִּיחַ
 מִמְּקוֹמוֹ מִמְּעַרְרֵה גִבְעָה: וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגִּבְעָה עֶשְׂרֵת ³⁴
 אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבָרָה
 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ כִּי־נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרַעָה:

convertuntur.

Quo reconciliato, tertio demum pralio Binjaminsitas susperant.

וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־בְּנִימָן לִפְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵה
 וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּבְנִימָן בְּיוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
 וַחֲמִשָּׁה אֲלָפוֹ וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שְׁלֹף חָרֶב: וַיִּרְאוּ ³⁶
 בְּנֵי־בְנִימָן כִּי־נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנִימָן כִּי
 בָטְחוּ אֶל־הָאָרֶב אֲשֶׁר שְׁמוֹ עַל־הַגִּבְעָה: וְהָאָרֶב ³⁷
 הַחִישׁוּ וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל־הַגִּבְעָה וַיִּמְשַׁךְ הָאָרֶב וַיִּךְ אֶת־כָּל־
 הָעִיר לִפְנֵי־חָרֶב: וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־³⁸
 הָאָרֶב הָרַב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן־הָעִיר:
 וַיִּרְהַף אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וּבְנִימָן הִחֵל לְהַכּוֹת ⁹
 חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי־אָמְרוּ אַךְ נִגּוּף
 נִגַּף הוּא לִפְנֵינוּ בְּמִלְחָמָה הַרְאֵשְׁנָה: וְהַמִּשָּׂאת הַחֲלָה מִ
 לְעֵלוֹת מִן־הָעִיר עָמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנִימָן אַחֲרָיו
 וְהָיָה עֲלָה כָּל־יְהוָה הָעִיר הַשְּׁמִימָה: וַאִישׁ־יִשְׂרָאֵל הִפָּךְ ⁴¹
 וַיִּבְהַל

Caduntque ad interuentionem, sexcentis modo exceptis.

42 ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ויפנו
 ל פני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה
 הרביקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
 43 כתרו את בנימן הרדיפוהו מנוחה הרדיכוהו עד נכח
 44 הגבעה ממזרח שמש: ויפלו מבנימן שמנה עשר
 מה אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו
 המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד גדם ויכו ממנו
 46 אלפים איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
 וחמשה אלף איש שלף הרב ביזם ההוא את כל אלה
 47 אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש
 48 מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש
 ישראל שבו אל בני בנימן ויכוס לפי חרב מעיר מתם
 עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות

כא שלחובאש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
 2 איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
 3 ויבכו בכי גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
 4 זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: והי
 ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ועלו עלות
 ה ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר
 לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
 השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל אל
 בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
 7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
 8 ביהוה לבלתי תתן להם מבנותינו לנשים: ויאמרו
 מי אחר משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה

Cap. XXI.
 Iraelitas
 tandem
 miseratio
 subit Bin-
 jamitarum,
 & à Deo
 consilium
 servandæ
 istius tri-
 bus exo-
 rant.
 5 Fabestas
 delent, ser-
 vatis solum
 400 puel-
 lis, quas
 Binjamitis
 tradunt ad
 restauran-
 dam sobo-
 lem.